

Діти реагують на стрес в різний спосіб. Це може бути тривога, злість, збудливість, відстороненість або, навпаки, залипання на дорослому. Можливий нічний енурез.

Будьте уважними до таких проявів та реагуйте підтримкою. Вислуховуйте занепокоєння та давайте дітям більше любові та уваги.

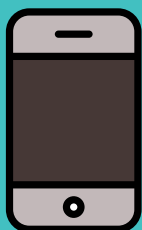
Діти особливо потребують любові та уваги дорослих у важкий період. Проводьте більше часу разом, будьте уважнішими.

Пам'ятайте, що для дітей важливо, коли ви їх чуєте, доброзичливо спілкуєтесь, здатні запевнити та заспокоїти.

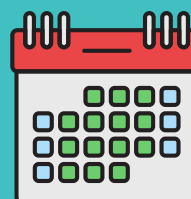
Якщо є можливості, сприяйте тому, щоб дитина могла гратися та відпочити.

Намагайтеся забезпечити перебування дітей разом з батьками та родиною. Докладайте максимальних зусиль, аби не розлучати дітей та дорослих, які піклуються й дбають про них. Якщо ж, через госпіталізацію або з інших причин, довелося розлучитися з дитиною, - організуйте усе так, щоб можна було підтримувати регулярний контакт (наприклад, телефоном) та мати можливість підтримати дитину.

По можливості, дотримуйтеся звичайного режиму дня та регулярного розкладу. Якщо того вимагають обставини - побудуйте новий розклад для дитини, з урахуванням її потреб у навчанні, грі та відпочинку.

Поясніть дитині, що відбувається. Спирайтесь на факти та давайте доступні пояснення щодо того, як зменшити ризик зараження. Використовуйте зрозумілі слова, з огляду на вік дитини.

Згаданий спосіб важливий і для надання інформації про те, що може статися. Наприклад, якщо хтось з родини буде не дуже добре почуватися, то він чи вона поїдуть на деякий час до лікарні, щоб лікарі могли допомогти їм.

